

28 dreier sig om Bygningsinspektøren. Forslag Nr. 29 er et Mindretalsforslag. Forslag under Nr. 30 er at opstille en Slags Præmieparagraf for dem, som ville bygge Eiendomme med ifkun tre Etager. Det er indlysende nok, at hvor der er hele Karreer med 5—6 Etagers Huse og Karreer med 3 Etager, kan baade Vys og Luft ganske anderledes uhindret trænge ind i 3-Etages Karreerne og virke i Stuerne og Veiligederne, og derfor have vi ment at burde give en Slags Præmie til dem, der ville begrænde sig dertil, og det maa ogsaa anses for fuldstændig betryggende for Sundheden, naar de faae denne Brødbel af Arealen ledig, som derved fremkommer. Hvad Forslaget under Nr. 31 angaar, saa have vi der tildels ogsaa fulgt Regjeringens Forslag, men vi have dog ment, at der skal tages et virkeligt Hensyn til, at de ny opførte Bygninger blive ikke alene sundere og bedre end dem, der stod der før, men at de ogsaa blive i og for sig forsvarelige. Vædringsforslaget under Nr. 33 er en Indskrænkning i Justitsministerens Bemyndigelse, men det er kun stillet af Mindretallet, og jeg skal derfor ikke udtale mig videre derom. Ved Nr. 34 er det egentlig ikke Udvalget, som er fremkommet med Forslaget, men det forholder sig her som paa andre Steder, at Udvalget er blevet paavirket ude fra af mange forskellige Foreninger i Byen, som have villit rettede os, hvilket naturligvis kan være meget prisværdigt. Det viser sig da, at det ogsaa efter Udvalgets Mening er heldigt at det bliver fastslaaet i Byggeloven, at der ved Byggeri paa store aabne Pladser skal være tilstrækkelig Ry for Arbejderne og deres Værktøi, og derfor er det, at vi i Begyndelsen af § 24 forlange Bestemmelsen indrettet saaledes, at Arbejderne kunne være under Tag. Man har ogsaa, om ikke saa meget nu som tidligere, ofte set, at ved større Byggefretagender, som foregaa baade Sommer og Vinter, baade i Regu og i Tørveir, og hvor en stor Del Materialer skal føres ind paa Pladsen, har Indtjorjelen været i den Grad optjort, at det har været ligefrem Dyrplageri at færdes med Heste og Vogne der. Derfor have vi anset det for rigtigt at fastslaa, at Indtjorjelen skal være forsynet med Plantebelægning paa Langs og paa Tværs. Det er efter vor Mening aldeles uforvarligt, naar Saadant ikke sker. Vædringsforslaget under Nr. 35 er kun en Udvidelse af Myndighed med Hensyn til Benyttelsen af Træ, idet vi i Stedet for „Træ“ har sat „Naaletræ“. Det har nemlig vist sig, at de Sagkyndige anse „godt Naaletræ“ for lige saa god en Betegnelse som en Specialisering af

de forskellige Træsorter. Noget af det, der ikke er nævnt i Regjeringens Forslag, er endog det Allerbedste. Jeg sigter herved til Lærketræ. Vædringsforslaget under Nr. 36 er af en lignende Bestaffenhed, eftersom det har vist sig, at foruden Sandsten og Beton kan Kalksten være overordentlig god og forsvarelige. Man har Exempler paa, at den har staaet under aaben Himmel i flere Aarhundreder uden Forvitring. Jeg kan i saa Henseende henvisse til Figurerne i Bregentved Have. Og derfor har vi ment, at ogsaa Kalksten bør nævnes her. Vædringsforslaget under Nr. 37 er blot en Vædring af „Bygningsinspektøren“ til „Stadsbygmesteren“. Nr. 38 er en gammel Bekjendt fra ældre Love, der bestemmer, at Stadslægen under alle Forhold skal have Sæde i Bygningskommissionen. Det er først kommet frem i den seneste Tid, og vi have ment, at det er rigtigt, ligesom tidligere, at han sil Sæde der. Forslaget under Nr. 39 er en Følge af Forslaget under Nr. 37. Nr. 40 er kun en Redaktion. Nr. 41 er et Mindretalsforslag. Nr. 42 har ikke Noget at betyde. Nr. 43 er en Stærpelse for Stadsbygmesteren, idet det bestemmer, at hvad han, ifølge Regjeringens Forslag, „kan“ forlange, det skal han forlange. Nr. 44 fastlaar en skarpere Regel for, hvorledes Blænderingen i Mure skal være. Det er et Tillæg og vil altsaa blive lidt dyrere. Vædringsforslaget under Nr. 45 er en af de Bestemmelser, som ogsaa komme til at vedrøre ældre Bygninger. Der er nemlig ført Klage, og efter Udvalgets Mening med Rette, over det Uheldige i, at Jolk, som fra deres Binduer have Udsigt til Andenmands Grund, undertiden kunne komme til at sidde og se paa Kulører af et Udseende omtrent som Kultjære. Det kan være en ligefrem Ulempe, at have noget Saadant for Die Dagene igjennem, og derfor have vi troet at burde kunne forlange, at enhver Facade eller fritstaaende Gavl eller Bagmur skal være udbrappet og affiret eller pudset eller fuget, og det gjælder ogsaa for ældre Bygninger. Det er en Bestemmelse, som man skulde antage, Ingen vilde forhindre, naar der hos Naboer og Gjenboer blot er lidt Billighed og Næmnelighed til Stede, men det kan man ikke gjøre Regning paa altid, og derfor har man fixeret det her. I § 28 har man i Overensstemmelse med mine tidligere Udtalelser laaet fast, at Bindingsværk ikke skal tillades saaledes som tidligere, Dette er sket ved Vædringsforslagene under Nr. 46 og 47. Det har naturligvis for det Første sin Grund deri, at man veed, at det under alvorlige Forhold i Ildbrands-